

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españoles, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 9 de xullo de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13267 LEI 14/2001, do 9 de xullo, sobre concesión de dous créditos extraordinarios por importe total de 4.246.984.705 pesetas (25.524.892 euros) para o pago das cantidades derivadas da sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, do 28 de decembro de 1998, ós titulares de varios predios expropiados no Parque Nacional de Doñana. («BOE» 164, do 10-7-2001.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Os créditos extraordinarios teñen por obxecto dotalos recursos necesarios para dar cumprimento á sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, Sala do Contencioso-Administrativo, do 28 de decembro de 1998.

A sentenza estima parcialmente o recurso contencioso-administrativo número 1.568/1994, interposto pola representación procesual de don Felipe Benjumea Morenés e outros, contra as resolucións do Xurado Pro-

vincial de Expropiación de Huelva, do 15 de marzo de 1994, nas que se fixa o prezo xusto dos predios expropiados no Parque Nacional de Doñana de «Dehesa de Matasgordas y Cañomayor», termo municipal de Hinojos; «La Algaida e La Moga del Coto de Doñana», termo municipal de Almonte; «Los Sotos del Coto de Doñana», termo municipal de Almonte; «El Pinto», termo municipal de Hinojos; «Las Marismillas I», termo municipal de Almonte; «Las Marismillas II», termo municipal de Almonte e «Las Marismillas III e IV», termo municipal de Almonte, e fixa o prezo xusto de cada un dos predios expropiados, que deberá incrementarse nos xuros correspondentes.

Coa finalidade de atende-las obrigas derivadas do cumprimento da sentenza, tramítanse os presentes créditos extraordinarios de acordo co Consello de Estado, co informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión dos créditos extraordinarios.*

Concédense dous créditos extraordinarios, por importe total de 4.246.984.705 pesetas (25.524.892 euros) ó orzamento en vigor da sección 23, «Ministerio do Medio Ambiente»; servizo 07, «Secretaría Xeral do Medio Ambiente», «Transferencias entre subsectores», nos capítulos, conceptos e importes seguintes:

No capítulo 4, «Transferencias correntes»; artigo 41, «a organismos autónomos»; concepto 413, «a Parques Nacionais, para aboar xuros en cumprimento da sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, do 28 de decembro de 1998», por importe de 1.873.091.873 pesetas (11.257.509 euros).

No capítulo 7, «transferencias de capital»; artigo 71, «a organismos autónomos»; concepto 711, «a Parques Nacionais, para pago de prezos xustos en cumprimento da sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, do 28 de decembro de 1998», por importe de 2.373.892.832 pesetas (14.267.383 euros).

Artigo 2. *Repercusión dos créditos extraordinarios.*

Os créditos extraordinarios a que se refire o artigo anterior reflectiranse no orzamento do organismo autónomo 23.101, «Parques Nacionais», nos seguintes termos:

Orzamento de ingresos

Aumentos

Aplicación	Denominación	Importe — Pesetas	Importe — euros
23.101.400	Do departamento ó que está adscrito.	1.873.091.873	11.257.509
23.101.700	Do departamento ó que está adscrito.	2.373.892.832	14.267.383

Orzamento de gastos

Aumento

Aplicación	Denominación	Importe — Pesetas	Importe — euros
23.101.533A.353	Para aboar xuros en cumprimento da sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, do 28 de decembro de 1998.	1.873.091.873	11.257.509
23.101.533A.602	Para pago de prezos xustos en cumprimento da sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía, do 28 de decembro de 1998.	2.373.892.832	14.267.383

Artigo 3. *Financiamento dos créditos extraordinarios.*

Os créditos extraordinarios que se conceden no artigo 1 financiaranse con débeda pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 9 de xullo de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13268 *LEI 15/2001, do 9 de xullo, de fomento e promoción da cinematografía e o sector audiovisual. («BOE» 164, do 10-7-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A creación cinematográfica e audiovisual é parte destacada da cultura e ten unha importancia decisiva no mantemento da diversidade cultural.

O cine presenta na sociedade actual unha dimensión cultural de primeira magnitude; non só como patrimonio, tamén como proxección de noso país no exterior; como expresión da súa personalidade, das súas historias, formando parte da identidade viva dun país. Esta nova forma creativa, que representou o cine no século XX, e que aínda o fará con máis intensidade no século XXI, debe ser recoñecida como sustento imprescindible da nosa expresión cultural, e é así mesmo unha das manifestacións artísticas e sociais con máis capacidade de atracción.

Como forma recoñecida de expresión informativa, documental e creativa, é obriga dos poderes públicos velar pola conservación das obras cinematográficas e audiovisuais e crear canles e incentivos para que o seu desenvolvemento sexa posible, tendo ademais en conta a excepcional singularidade actual dos recursos económicos e o entramado complexo de distribución que precisan estas obras.

As actividades de fomento e promoción da cinematografía e o sector audiovisual que desenvolve esta lei e a regulamentación que dela derive basearase nos principios de liberdade de expresión, pluralismo, protección dos autores e as súas obras, promoción da diversidade cultural e lingüística, protección dos menores e da dignidade humana e protección dos consumidores.

O desenvolvemento da tecnoloxía ofrece novas oportunidades á cinematografía e ás demais obras audio-

visuais para a produción e o aumento da creatividade. O desenvolvemento das novas tecnoloxías e a revolución dixital dan un sentido máis amplo á cinematografía, á vez que transforman o ciclo da creación, produción, distribución e exhibición, así como as industrias técnicas. É ademais un dos sectores con maior potencial de crecemento, incluíndo a creación de postos de traballo.

É obxectivo desta lei dar unha normativa integral, nos seus aspectos de fomento e promoción, á cinematografía e ó sector audiovisual, regulando co adecuado rango tanto as medidas administrativas coma as obrigas dos suxeitos que operan nos ditos sectores, todo iso sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas en materia de cultura e as que, se é o caso, lles corresponden en orde á industria e comercio interior.

A competencia para dicta-los artigos 4, 5 e 6 desta lei ampárase no disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, optándose polo modelo de xestión que se contén nos citados artigos para asegurar a plena efectividade das medidas de fomento, baseadas principalmente en criterios obxectivos, co fin de garantir un cine máis competitivo, e para garanti-las mesmas posibilidades de obtención e disfrute por parte dos seus destinatarios potenciais en todo o territorio nacional. O resto da lei dítase ó amparo do artigo 149.2 da Constitución.

A normativa precedente con rango de lei contemplaba unicamente aspectos parciais da actividade cinematográfica; son de salienta-las seguintes: Lei do 17 de xullo de 1958, de creación do crédito cinematográfico; Lei 46/1967, do 22 de xullo, sobre normas sancionadoras en determinadas materias propias da competencia do Ministerio de Información e Turismo; Lei 3/1980, do 10 de xaneiro, de regulación de cotas de pantalla e distribución cinematográfica; Lei 1/1982, do 24 de febreiro, pola que se regulan as salas especiais de exhibición cinematográfica, a Filmoteca Española e as tarifas das taxas por licencias de dobraxe; Real decreto lei 19/1993, do 10 de decembro, de medidas urxentes para a cinematografía.

A Lei 17/1994, do 8 de xuño, de protección e fomento da cinematografía, tiña os concretos obxectivos de equiparar a obra cinematográfica dos países membros da Unión Europea á obra cinematográfica española e adapta-la cota de distribución ás esixencias do mercado, e carecía de regulación sobre axudas, así como sobre protección do patrimonio, control de rendementos das obras cinematográficas, cualificación e rexistro de empresas cinematográficas e audiovisuais, que constituían obrigas que estaban reguladas desde antigo sen o adecuado rango. A citada lei tipificaba as infraccións leves por remisión a normas regulamentarias, que por outra parte foron substituídas, o que non daba cumprimento ós principios de legalidade e tipicidade, que son rigorosamente respectados nesta lei.

Determinadas definicións e regulacións sobre obras europeas e coproducción entre televisións e produtores independentes, que eran obxecto da antecedente Lei 17/1994, do 8 de xuño, de protección e fomento da cinematografía, contéñense nas leis de transposición da correspondente norma comunitaria.

A liberdade de distribución cinematográfica é compatible co mantemento de medidas de protección ó sector do cine e á industria audiovisual, «industria cultural por excelencia», segundo se describe na Resolución do Consello da Unión Europea do 12 de febreiro de 2001, sobre as axudas ó sector do cine e ó sector audiovisual, que establece, así mesmo, que «as axudas nacionais ó sector do cine e ó sector audiovisual constituían un dos medios principais para garanti-la diversidade cultural». Por todo iso, esta lei posibilita axudas específicas